

Sygnatura akt IV Ka 735/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Adam Pietrzak
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 roku

sprawy **R. S.**

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 12 lipca 2013 roku, sygnatura akt VI K 43/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przypisany oskarżonemu czyn kwalifikuje z art. 119 § 1 k.w. i na tej podstawie wymierza oskarżonemu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 735 / 13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 12 lipca 2013r. sygn. akt VI K 43 /13:

I. oskarżonego **R. S.** uznał za winnego tego, że w dniu 12 grudnia 2012r. w K., woj. (...) z budynku Ratusza przy Pl. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ośmiu sztuk żarówek energooszczędnych marki P. o łącznej wartości 285,36 zł czym działał na szkodę Urzędu Miasta w K., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił płytę (...)opisaną na karcie 5 akt sprawy Urzędowi Miasta w K.;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację tzw. własną.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi – jak należy wnioskować- rażąco niewspółmiernie surowe orzeczenie o karze, podczas gdy oskarżony aktualnie podjął pracę, zależy mu na jej utrzymaniu, ma zamiar założyć rodzinę, jego matka choruje na cukrzycę i oskarżony w miarę możliwości wspiera ją finansowo.

W oparciu o tak stawiany zarzut apelujący domagał się bliżej nie określonego złagodzenia kary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja w stanie prawnym obowiązującym w dacie wyrokowania Sądu I instancji i następnie jej wniesienia byłaby bezzasadna.

Jednakże zgodnie z ustawą z dnia 27 września 2013r. O zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z dnia 25 października 2013r. Poz. 1247) – dalej określanej jako ustawa zmieniająca) w brzmieniu obowiązującym od 9 listopada 2013r. (art. 56 ust. 1 ustawy zmieniającej) przypisany oskarżonemu występki kradzieży mienia o wartości 285,36 zł stanowi wykroczenie, zdefiniowane w art. 119 § 1 kw, co wprost wynika z przepisu art. 87 pkt. 4) ustawy zmieniającej, korygującej brzmienie art. 119 §1kw w części określającej górną granicę wartości skradzionego mienia, rozgraniczającej przestępstwo od wykroczenia jako wartość nieprzekraczająca ¼ minimalnego wynagrodzenia. Definicję minimalnego wynagrodzenia ustawodawca określił w nowo dodanym art. 47 9 kw jako wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002r. O minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz.1697 z późn. zm. Zgodnie z obowiązującym aktualnie rozporządzeniem Rady Ministrów z 14 września 2012 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. (Dz.U. z 2012 r., poz. 1026) minimalne wynagrodzenie za pracę od 1 stycznia 2013 r. ustalono w wysokości 1.600 zł. Tak więc skoro skradzione przez oskarżonego mienie nie przekracza progu 400 złotych, zatem przedmiotowy czyn należy kwalifikować jako wykroczenie z art. 119 §1kw.

Opisana powyżej zmiana stanu prawnego w myśl art. 4 §1 kk, tj. stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy, obliguje sąd orzekający do dokonania zmiany zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego, także na etapie postępowania apelacyjnego. Dlatego też dokonano stosownej korekty zaskarżonego wyroku przez zmianę kwalifikacji prawnej czynu z art. 278 §kk na art. 119 §1kw, a następnie na nowo określono wymiar kary. Przepis art. 119 §1kw przewiduje karę aresztu, ograniczenia wolności albo grzywnę. Zważywszy na niemalą wartość skradzionego mienia, częściowe przyznanie się oskarżonego do winy (której przecież nie mógł zaprzeczyć wobec utrwalenia kradzieży na nagraniu z monitoringu) ale i wielokrotną karalność sądową oskarżonego za występki kradzieży oraz wielokrotnie bezskutecznie stosowaną probację uznano, że kara najsurowsza 30 - u dni aresztu spełni wymagania art. 33 kw, tak ukształtowana kara powinna osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do ukaranego oraz w ramach społecznego oddziaływania. Przyjętych podstaw wymiaru kary skutecznie nie podważają argumenty apelującego o chęci zmiany trybu życia, planach założenia rodziny i chęci wsparcia finansowego matki.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.119 kpw i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, uznając że względy słuszności oraz orzeczenie kary izolacyjnej przemawiają za zwolnieniem oskarżonego od ich ponoszenia.